

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευσθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γαγγαρῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταγῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Η ΑΝΑΤΟΛΗ

[Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Σωτηρίας» ὁ Ἰσμαὴλ Κεμάλ βέης γράφει ὡς ἑξῆς].

Ἡ ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἐβδομάδας παρουσίαι καὶ σύμπραξις ἡμῶν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συνέδριον τῶν φιλελευθέρων Ὀθωμανῶν εἶνε ἡ μόνη αἰτία τῆς ἀνοβολῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔκτου ἀριθμοῦ τῆς «Σωτηρίας», ἥς τὸ ἀλθινὸν καὶ κείμενον ἐνεύρισκετο ἤδη εἰς τὸ πιεστήριον.

Αἱ αὐτῶν ὑψηλότητες οἱ πρίγκηπες Σαβαχουδίν καὶ Δουφουλάχ, ἑγγονοὶ τοῦ Σουλτάν Μετζιὶδ καὶ ἀνεψιοὶ τοῦ νῦν Σουλτάνου, προσεκάλεσαν ὅλους τοὺς ἀσθῆματα φιλοπατρίας καὶ ἐλευθερίας τρέφοντας Ὀθωμανοὺς τοὺς ἀνήκοντας εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς φυλάς, τὰς ἐθνικότητας καὶ πολιτικὰς γνώμης, ὅπως, συνελθόντες ἐν Παρισίοις συσκεφθῶσι περὶ τῶν μέσων τῆς σωτηρίας ὧν ἐν Τουρκίᾳ εὐρισκόμενων λαῶν. Τὸ συνέδριον ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου, ὅτε ἡ κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, πιστεύουσα εἰς τοὺς λόγους τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Σουλτάνου ἐθέλωσεν αὐτὸ ὡς στασιαστικὴ κίνησις καὶ διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομικῆς τῶν Παρισίων ἐμπόδισε τὴν συνεδρίαν. Ἀναλαβὼν δὲ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ὁ κ. Βαλδὲν Ρουσώ, εἰς ὃν εἶχον γίνεαι ἐντονοὶ καὶ εὐνοϊαὶ παραστάσεις ἐκ μέρους πλείστων βουλευτῶν, παρεχώρησε τὴν ἀδειαν τῆς συνεδριάσεως ἐν Παρισίοις. Συνήλθε δὲ τὸ Συνέδριον τὴν ἐσπέραν τῆς τετάρτης ἡμέρας (ν. ἔ.) τοῦ Φεβρουαρίου εἰς τὸ μέγαρον τοῦ κ. Λεφέδρ Πονταλέ, ὅστις προθύμως ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δύο πρίγκηπων. Ἡ Α.Υ. ὁ πρίγκηψ Σαβαχουδίν ἐξεφώησε λόγον σπουδαιότατον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκφράζων τὴν εὐχαριστίαν του εἰς τοὺς συνελθόντας συνέστησεν αὐτοῖς σιμηνιοὶ καὶ συνεργασίαν πρὸς θρίσμον τῆς τιμιότητος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν Τουρκίᾳ καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν γενικῶν μεταρρυθμίσεων δι' ὅλους τοὺς κατοίκους αὐτῆς ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκείας. Τῇ προτάσει τοῦ Ἰσμαὴλ Κεμάλ βέη ἡ Α.Υ. ὁ Σαβαχουδίν ἐξελέχθη παμψηφεί πρῶτος, ὁ κ. Σάβας γνωστὸς λόγιος Ἕλλην πρῶτος καὶ ὁ Ἀρμένιος Σισιάν δεύτερος ἀντιπρόεδρος. Τὰ ἀκόλουθα ψηφίσματα καθυποβλήθησαν ἐγένοντο παμψηφεί δεκτά.

1ον. Ἀποκρούμεν πᾶσαν ἀλληλεγγύην μεταξὺ τῶν ὀθωμανικῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ συστήματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον, ἀπὸ εἰκοσιπεντηετίας ζωζόμεν, συστήματος καταπίεσεως μοναδικῆς πηγῆς τῶν κακουργημάτων, ὅτινα διαπράττονται ἐν τῷ Κράτει καὶ προκαλοῦσι τὴν ἀγανάκτησιν τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος.

2ον. Θέλμεν νὰ ἐργασθῶμεν ὅπως ἐπέλθῃ μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν καὶ φυλῶν τῆς Αὐτοκρατορίας συνεννόησις, ἥτις θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς

ὅλους ἄνευ διακρίσεως τὴν πλήρη ἀπολαυτὴν τῶν δι' Αὐτοκρατορικῶν Χατῶν ἀναγνωρισμένων καὶ διὰ διεθνῶν συνθηκῶν καθιερωμένων δικαιωμάτων, θὰ χρηγήσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ μέσα πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν τῶν νομίμων πόθων τῶν ὅπως μετέχουσιν τῆς τοπικῆς διοικήσεως, θὰ θέσῃ αὐτοὺς ὡς πολίτας ἐν ἰσότητι δικαιωμάτων ὅσον καὶ χρῶν καὶ κοθηκόντων καὶ θὰ ἐμπνεύσῃ εὐτως εἰς αὐτοὺς αἰσθηματισμὸν καὶ νιοσταγίας ἀπέναντι τοῦ θρόνου καὶ τῆς δυναστείας τοῦ Ὀσμάν.

3ον. Θὰ προσπαθῶμεν, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς εὐχὰς ὧν τῶν ὀθωμανικῶν λαῶν καὶ τὰς προσπάθειάς ὧν τῶν πατριωτῶν πρὸς τὸν τριπλοῦν αὐτὸν σκοπὸν α') συντηρήσεως τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, β') ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας γ') σεβασμῶν τῶν θεμελιωδῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ μάλιστα τοῦ Συντάγματος τοῦ 1878 ὅπερ ἀναντιρρήτως εἶναι τὸ σπουδαιότατον κεφάλαιον τῆς νομοθεσίας παρέχον τὴν ἀσφαλιστάτην καὶ πολυτιμωτάτην ἐγγύησιν τῶν γενικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν ὀθωμανικῶν λαῶν κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας.

4ον. Κηρύττουμεν ὅτι ἔχομεν στερρὰν ἀπόφασιν νὰ σεβασθῶμεν τὰς διεθνεῖς συνθήκας καὶ ἰδίως τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, τῆς ὁποίας αἱ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Τουρκίας ἀφωρῶνται διατάξεις δέον νὰ ἐπεκταθῶν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους.

ΑΙ ΙΔΕΑΙ

(Συ. ἑχία)

Ὅταν ἡ ἰδέα ριζωθῇ, ὅταν ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἐξακολουθῇ ἐδραιουμένη, γίνεταί πλέον πεποιθὴς στερεά, πεποιθὴς, ἡ ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ. ὑποβάλλεται ἐκουσίως εἰς τὰ φρικωδέστερα μαρτύρια, ὑποφέρει ἀγογγύτως τὰς δεινότερας ἀλγηδόνας, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἰδέαν, τὴν πεποίθησιν, μάλιστα ὅταν ταύτην παρέλαβεν ὡς παρακαταθήκην ἀπὸ τοῦ γονεὺς του.

Καὶ βλέπουν τότε ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸν ἄνθρωπον ἀγωνιζόμενον νὰ ἐκρίζωσῃ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του τὴν ἰδέαν μὲ ὅλα τὰ μέσα, μὲ βασανιστήρια ἀλγεῖ ὅσατα, μὲ ἀπειλὰς περὶ θάνατον, μὲ ὑβρεῖς· ἀφ' ἑτέρου δὲ θαυμάζουσαν τὴν ἀντοχὴν τῆς ἰδέας ἀντιστομένης εἰς ὅλα τὰ ἀλγεινότερα μέσα, ἀγνὴν καὶ ἀπρόσβλητον ἐν μέτῳ τῶν μύρων ὑβρεων καὶ ἀτιμώσεων· συχνότατα ἐπέρχεται ὁ θάνατος, ἡ ἰδέα δὲ ἀθάνατος ἀνίσταται.

Τί ἄλλο παρὰ ἡ ἰδέα, ἡ πεποίθις ὁδηγεῖ τὸν πολέμιστὴν εἰς τὴν μάχην καὶ προσφέρει τὸ σῶμά του ὁλοκαύτωμα εἰς τὴν πεποίθησιν του; τί ἄλλο παρὰ ἡ ἰδέα ὁδηγεῖ τὸν μάρτυρα πρὸς τὸν θάνατον, ἵνα προσφέρῃ τὴν ὑπαρξίν του εἰς θυσίαν καὶ σώσῃ τὴν ἰδέαν; τί ἄλλο παρὰ ἡ πεποίθις συναγείρει λαοὺς καὶ ἔθνη, ἵνα ἀποστείλῃ αὐτὰ πρὸς πεισματωδέστατην ἀμυνὰ κατὰ τῶν ἐπερχομένων νὰ ταπεινώσῃ τὴν ἰδέαν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἰδικήν των; εἰς δὲν γνωρίζει ὅτι αἱματωδέστεροι πόλεμοι, φονικώτεροι μάχαι, ἀγριώτερα πάθη εἶνε ἐκείνα, τὰ ὅποια ἐξάπτουντι ἐκ τῆς κινδυνεύουσας ἰδέας;

Τίς δὲν γνωρίζει τὰς ἀγριωτάτας διαμάχας, δι' ὧν διήλθεν ἡ χριστιανικὴ ἰδέα μέχρις οὗτο ἀνδρωθῇ, στερεωθῇ καὶ βασιλεύσῃ αὐτὴ κυρία καὶ ἀνεξάρτητος;

Ἡ πεποίθις λοιπὸν ἐξουσιάζει τὸ ἄτομον καὶ κυρία ἀπόλυτος αὐτοῦ ἄγει καὶ φέρει αὐτό· ἐντεῦθεν ἐννοεῖται εὐκόλως ὅτι ὅταν οὕτῃ εἶνε ἀγαθὴ, ὁδηγεῖ τὸν κατέχοντα αὐτὴν εἰς τὸ ἀγαθόν, ὅταν δὲ εἶνε πονηρὰ εὐχερῶς καθέλκει αὐτὸν εἰς τὴν καταστροφὴν, καὶ τοῦναντίον, ὅπου ἀπαντῶμεν ἰδέας ἀγαθὰς ἐκεῖ ἐξ ἀνάγκης θὰ ὑπάρχῃ ζωὴ, δύναμις.

Τοιαύτην ἀκμαίαν ζωὴν, τοιαύτην ἀδάμαστον δύναμιν πρέπει νὰ παραδιδώμεν καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν διελθούσαν διὰ τῆς σκοτεινῆς καὶ τρομακτικωτάτης ἐκείνης δουλείας. Ναί, τοιαύτην ζωὴν, τοιαύτην δύναμιν θὰ εἶχον, ἀφ' οὗ ἐρριζοβόλησε μεταξὺ αὐτῆς τοιαύτη ἐκείνη ἰδέα, τοιοῦτον ἐνιστὸν αἰσθημα, τὸ ὅτι οφείλουσαν νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἀρχαίαν αἰγλήν, τὴν φυγαδευθεῖσαν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀπολεσθὲν ἐκτεταμένον μεγαλεῖον· καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης προσέφεραν εἰς τὸν βωμὸν τῆς τυραννίας ἀναρίθμητα θύματα.

Τοιαῦτα παραδείγματα θυσιῶν κατόπιν πεποιθήσεων πληροῦσι τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν τῆς τουρκοκρατουμένης Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἡπειρωτικὴ ἰδίᾳ ἱστορία πρωτεύει εἰς τὸν ἀγῶνά τοῦτον. Ἐκεῖ μακράν, εἰς τὴν πρῶτον πρῶτον τοῦ Ἡπειρωτισμοῦ, εἰς τὰ δακρυδρεμμένα Ἰωάννινα συνέβησαν τὰ σπαρακτικώτερα δρῆματα, ἐξετυλίχθησαν τὰ σπαρακτικώτερα βασανιστήρια· ὑπὸ τὸν ματυροῦντα ἀκμήν πολυθρύλητον πλάτανον τῆς πόλεως ἐκείνης εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης ἐφαρμοσθέντα μαρτύρια τὰ ὅποια μόνον διόμοιοι ἡδύναντο νὰ ἐπινοήσωσι. Τὰ μαρτύρια ὅμως, ταῦτα ὑφίσταντο οἱ μάρτυρες μετὰ θαυμασίας ἀταπρήτως στηρίζοντες καὶ οὐ προδίδοντες τὴν ἰδέαν.

Οὕτω βλέπομεν τὸν ἥρωα Κατσαντώνην μὲ μεγίστην οὐδαιότητα, μὲ οὐδὲν ἔχνος ἄλγους ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν δῆμιον λιανίζοντα κυριολεκτικῶς αὐτόν :

κυπαῖτε, πελεκᾶτε με σκυλιά· τὸν Κατσαντώνην δὲν τὸν τρομάζει· ὁ Ἀλὴ πασᾶς, φωτιά, σφυρὶ καὶ ἰμόνι

οὕτω βλέπομεν τὸν Γεώργιον Καραϊσκάκην ὑφιστάμενον μετὰ μειδιάματος τὰς χιλιάς μαρτυρίας· εἰς τὰ πέλαμα τῶν ποδῶν του ὑπὸ τῶν δημίων τοῦ Ἀλὴ πασᾶ· οὕτω βλέπομεν τοὺς Σουλιώτας ἀπορρίπτοντας ἐκάστοτε μετὰ πρωτοφανοῦς βδελυγμῆς τὰς δελεαστικὰς προτάσεις τοῦ τυράννου· οὕτω βλέπομεν ὅλα τὰ τῶν ἀνελκιστῶν νὰ ἀποτρέψωσι μετὰ φρίκης τὸ πρόσωπον ὁπὸ τὴν λάμπην τοῦ γουσοῦ τοῦ πατριάρχη· οὕτω βλέπομεν τὰς Σουλιωτίσας νὰ οἰκίσωσιν εἰς τὸ βυρθῶν χάριν τῇ ἰδέᾳ τὴν ἀπαρξίν των ὅχι μὲ κλαύματα καὶ θρήνην, οὐ μὲ γόου καὶ λυγμούς, ἀλλὰ γελῶντες καὶ πηδῶντες, ἀλλὰ ἀδούσαν καὶ χορεύουσιν ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο γὰρ γάμου.

Τοιαύτην ἐμμονὴν, τοιαύτην πεποίθησιν εἰς τὴν ἰδέαν οὐδεμία φυλὴ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπέδειξε μέχρι σήμερον· μόνον ἡ ἡμετέρα φυλὴ ἐφθάρσεν εἰς τοιοῦτον ὕψος, ὥστε νὰ ἐκθαμβοῖ τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τοιαῦτα θεῖα παραδείγματα, μόνον ἡ ἡμετέρα φυλὴ ἔλαβεν ἀπὸ τῆς φύσεως τὸ ἐξαιρετικὸν δῶρον νὰ πρωτεύῃ καὶ νὰ ὑπερβῇ εἰς ὕψος εἰς ὃ μετὰ οὐδὲν καὶ ἐκπληξίως εἰς ἄλλας

— Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. κ. Κων. Φραγκογιάννης.
Διακρίτως ἐντολῆς ἐπὶ ἐπισκοπικῶν ὑπὸν ἡμῶν
πορτικῶν ὑποδασεων, ἀνεχώρησε ἐπὶ Ἀρταν ὁ αὐτοῦ
διευθυντής, τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ Καφέλου καὶ Ζαχα-
ρίας, κ. Ἀνδρέας Τριανταφυλλίδης.
— Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ Ἑσπετιῶν, ὁ κ. Κωνσταντῖν.
Μακρήτης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σάμικα καὶ ἐκ Κωνι-
νέως ὁ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης καὶ ἀνεχώρησε ἐπὶ
Δοβράν, ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Μπουλντῆς κ. Κωνσ-

Οικονόμου και ανεχώρησε διά Ξάνθην και ό έκ Σοποταλείου κ. Θ. Πρωΐδης και ανεχώρησε διά Κέρκυραν, έκ Τσεπελίδου οί κ. κ. Περικλής Δημητριάδης και Κωνστ. Χρήστου και ανεχώρησαν διά Προύσαν, έκ Καΐρου ό κ. Γεωργ. Χριστοδούλου και ανεχώρησε διά Μίτσοβον και οί κ. κ. Μιχαήλ και Χρήστος Οικονομίδης, οίτινες ανεχώρησαν δι' Οστανίτσαν.

— Αφίκετο έκ Γουμουλτζίνας ό κ. Ιωάν. Στάρας και ανεχώρησε διά Σουδενά και έκ Ρουμανίας ό κ. Στεφ. Η. Γκίκας και ανεχώρησε διά Τεπελένιον.

— Αφίκετο έκ Λαϊττης ό κ. Δημ. 'Αντωνιάδης τελειοφ. της Ιατρικής και ανεχώρησε δι' "Αγιον Όροσ.

— Ανεχώρησε δι' Περισίους προς συμπλήρωσιν των σπουδών του ό έκ Δελβίνου κ. Φίλιππος 'Αγγελής διδάκτωρ της Ιατρικής.

— Αφίκοντο έκ Πυρσόγιανης οί κ. κ. Ι. Τρούβαλης, Ι. Πάσχα, Δ. Ζιφρέης, 'Αθ. Τζάφρος, Κ. Τζάφρος, Περ. Ψάρης και Β. Παγέης, οίτινες ανεχώρησαν δι' 'Ασουάν. "Απαντες δ' ούτοι κατέλυσαν εις τό έν Πειραιή 'Ηπειρωτικόν ξενοδοχείον της Ρωσσίας, τό διευθυνόμενον υπό των λαμπρών μας πατριωτών κ. κ. Μ. Πανταζή και Ι. Κόνιαση.

— Είδοποιούνται διά τελευταίαν φοράν οί συνδρομηταί Καΐρου, Σερβίας, Πορτ. Σαΐδ, Ρωμανίας και όσοι άλλοι καθυστερούν την συνδρομήν των να εμβάσωσι ταύτην προς ήμάς. "Οσοι δέν συμμορφωθώσι ας μη παραπονώνται ύπτερον δι' όσα θά λάβωμεν κατ' αυτών μέτρα.

Παρακαλεΐται ό έκ Τουτέτικας Χρήστος 'Αθανασίου ή όποιος άλλος τόν γνωρίζει να δηλώσῃ που εύρίσκεται, εις τόν Γεώργιον Νισιάγγα μάγειρα όδός Κολοκοτρώνη 24 πρὸς καθύστασιν των οίκων του.

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

'Αλεξίου Π. Κουτσαλέξη

(Ίδε συνέχεια εις τό προηγούμενον φύλ.)

στημα, και έμειναν εις τόν δρόμον οί έν αυτώ εργαζόμενοι, ως έμειναν επί "Οθωνος οί εργάται του νομισματοκοπείου, ότερ διέλυσαν άστόχαστοι οίκογενολόγοι, κατάστημα άποφέρον εις τό δημόσιον ίκανόν κέρδος και τρέφον όχι όλίγας οίκογενείας, άλλ' ή 'Ελλάς είχε βασιλέα και βασιλίσσαν εύσπλάγχχνους, και διά της βοηθείας των δέν έπείνασαν οί άπολυθέντες, ό 'Αλής όμως έζήτει να λαμβάνη όλα τα κέρδη. Τό έμπορίον των φεσίων έγινετο διά λογαριασμόν του, διότι οί έμποροι αυτών ήσαν πάντοτε σύντροφοί του, και εκτός των τελωνιακών δασμών, ουδ' είχε εις χειράς του, δέν άφινεν ουδένα να κινήται έλευθέρως εις τό έμπορίον του χωρίς να λάβη τό μερίδιον του κέρδους.

'Από τας διηγήσεις της μητρός μου και άλλων γυναικών (των αδελφών της), όταν όπωσούν ένόησα τόν κόσμον, άφ' ότα έδλεπον μικρός έν τη οικία μας, τα συχνά καταλύματα (κονάκια), τους θρήνους των γυναικών, ό πάππος μου Χατζή Παναγιώτης Ρογώτης επί δώδεκα έτη ήτο κλεισμένος εις σκοτεινήν ειρήτην. "Ολόκληρος ή πόλις ήκτειρε τόν άνθρωπον πάσχοντα, ήκτειρε την οίκογενείαν του, άλλ' ό τυραννος 'Αλής μόλις άπεφάσισε να τόν άπαλλάξη από τα δεσμά, φθάσαντα τελείως εις τό έσχατώτατον γήρας, ήτοι τα 85 έτη, άμα όμως έπάτησε τό έδαφος της οικίας εξέπνευσε καθ' ήν ώραν έτελειτο ό γάμος της θυγατρός του Ζωΐτσας.

Ό πάππος μου αυτός, καθώς και ό πενηνρός του Χαραμής, φαίνεται ότι ήσαν έχθροι των άγρίων 'Αλβανών. Δέν ήθελον ή πόλις των να δεσποζήται από τοιαύτα άγρια θηρία, διότι προέβλεπον τα κακά, άτερ έμελλον να συμβώσι, και ή πρόβλεψίς των έπραγματοποιήθη, ως κτωτέρω άποδειχθήτεται.

Η χώρα του Ζιγυρίου έπαυσε τότε, ως έπαυσε και πάσχει και σήμερα. Διά της ληστείας και άνταρσίας ό 'Αλής κατώρθωσε να βάλη εις χειράς του την Θεσσαλίαν, δύσκολος όμως ήτο και ή κατοχή της 'Ηπείρου, διό έκαμε χρήσιν των ιδίων μέσων. Τρέμοντες οί Ζιγυρίσιοι από τας εισβολάς και τας δηλώσεις κατέφυγον εις τό ακόλουθον μέτρον. Τρεις προύχοντες των, ό Μαρβίνος, ό Νούτσος και ό Μίσιος, κατώρθωσαν διά της ίκανότητός των και πλουτίων δώρων έν Κωνσταντινουπόλει να έκχωρήσῃ ή 'Υψηλή Πύλη και την έξουσίαν της 'Ηπείρου εις τόν πασάν

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ή ό 'Ελλην. Βασιδεκερ.

Τέλειος οδηγός της 'Ελλάδος ότε έρχόμενος τις εις την 'Ελλάδα να μη χάσκη ούτε εις τόν Πειραιά, ή εις τας Πάτρας, ή την Κέρκυραν, ή τας 'Αθήνας ή όπου όποτε της 'Ελλάδος, άλλά να γνωρίζη αυτήν ιστορικώς, τοπογραφικώς, γεωγραφικώς, με τα μουσεία της, τα αρχαία και νέα κτίριά της, τας τιμὰς των ξενοδοχείων, σιδηροδρόμων, άμαζών κλπ., τα πάντα έν ένι λόγφ.

Τιμᾶται χρυτόδετος **5 δραχμών** διά τα έσωτερικόν και **5 φράγκων** διά τό έξωτερικόν, και άποστέλλεται παρ' ήμῶν, ασφαλώς και επί συστάσει, μόλις λάβωμεν τό αντίτιμον.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τό επί της παραλιακής όδου Ποσειδώνος, της φερούσης από της πλατείας Καραϊσκάκη (Τζελέπη) προς τό Δημαρχείον «Μέγα Ξενοδοχείον της Ρωσσίας» ανέλαβον υπό την διεύθυνσιν των οί έκ Μονοδενδρίου του Ζαγυρίου κκ. Μιχαήλ Πανταζής ή Κουρκούτας και 'Ιωάννης Κόνιαρης, οίτινες χωρίς να υπολογίσωσι δαπάνας έφρόντισαν ώστε διά της νέας επιπλώσεως ξεόλων μεταρρυθμίσεων να καταστήτωσι τό και νοδοχείον των έκ των πρώτων του Πειραιώς,

της Θεσσαλίας. 'Επί 'Αλή πασά τό Ζιγυρίον απήλαυε πάσης έλευθερίας, άλλ' αί λοιποί κοινότητες τί έπαθον; Παντού ληστεΐαι, παντού έπαναστάσεις, καθημερινά σφίγαί εις 'Ιωάννινα, άρταγαί κτημάτων, και επί όλων τούτων ή βδελυρά πράξις του πνιξίματος 18 γυναικών, προέξαρχούσης της Κυράς Φροσύνης.

Διν πιττεύω να μη ύπάρξη περιέργεια εις τόν αναγινώσκοντα τό παρόν ποιημάτιον να μάθη τα περί της Κυράς Φροσύνης, διά την όποιαν τόσα και τόσα έγράφησαν και έψάλησαν κατά άδεσπότους παραδόσεις.

'Ακόμη σάζεται εις την μνήμην μου τό εξής τραγούδι.

«Χίλια καντάρια ζιχαρι
θα ρίψωμε στη λίμνη,
για να γλυκάνη τό νερό,
να πιή Κυρά Φροσύνη.

Την διήγησιν μου ας μη εκλάβη τις ως μυθιστόρημα. "Ο,τι έμαθον γράφω. Καί από ποίους; 'Από τόν θεϊόν μου προς μητρός 'Αναστάσιον Σουλήβεργον, γνωστόν ένταύθα, άποθανόντα κατά τόν χρόνον της χολέρας. "Ο ήρθεis ή.ίος, γόνος αρχαίας εύγενους οίκογενείας, ύπήρχεν εις την ύπηρεσίαν της 'Υψηλής Πύλης εις το διπλωματικόν σωμα. Έτυχε δέ να εύρίσκηται κατά τόν χρόνον του άνωτέρω συμβάντος εις 'Ιωάννινα. Έτι δέ και από τους γείτονες, ήτοι την μητέρα μου και τας αδελφάς της. Κατωτέρω ό αναγνώστης θα ίδῃ τα περί γυντινάσεως. Η Κυρά Φροσύνη, καταγομένη εξ αρχαίας οίκογενείας των 'Ιωαννίνων, ήτο ύπανδρος, ό δ' άνήρ αυτής Βυσσιλείου έμπορεύετο εις Κω πόλιν. "Ο δεσπότης 'Ιωαννίνων Γκάγκας ήτο θεϊός της.

Εις 'Ιωάννινα είχε φθάσει έκ Βενετίας Ιατρός σπουδάσας εις τα Πέρσια, Κυρίτης Καραγιάννης καλούμενος, γόνος αρχαίας άριστοκρατικής οίκογενείας εξ εκείνων, αί όποιαι με θυσίαν των κτημάτων των εγκατέλειπον την πατρίδα, άρνηθέντες τόν Ισλαμισμόν και αυταί οί οίκογενείαι ήτιν δύο, ή των Καραγιαννικών και ή των Μαρουτσιών. Αί λαμπράί οικοδομαί των εις Βενετίαν σώζονται, άλλ' ό γόνος εξηλιείθη. Με ποίον σκοπόν ήλθεν ό πλούσιος αυτός άνθώπος εις την δούλην πατρίδα, την τυραννουμένην από τόν 'Αλήν; "Ο 'Αλής βεβαίως έγνώριζε την καταγωγήν του, εξετίμησε τόν άνθώπον και τόν προσέλαβεν Ιατρόν του. "Ο Ιατρός αυτός κατά τό φαινόμενον έλάτρευε τόν 'Αλήν, άλλά τί έκρύπτετο εις την ψυχήν του; "Ητο δημοκρατικός, έτύχναζεν εις των πατριωτών του τας οικίας, και όη και εις την της Κυράς Φροσύνης, με την όποιαν αρχαία συγγένεια τόν συνήθονεν.

"Ο 'Αλής, άν και είχε καλούς στρατηγούς

πληρώσαντες ούτω σπουδαιοτάτην έλλειψιν διά τους έκ Πειραιώς διερχομένους πατριώτας ήμῶν. Εις τό έν λόγφ ξενοδοχείον, τό όποιον κείται εις την καλλιτέραν θέσιν του Πειραιώς και άποτελείται έκ δωματίων μεγάλων, εύήλων, εύαέρων και άπαστραπτόντων έκ της καθαριότητος, θα δύνανται αληθώς οί πατριώται μας να εύρίσκωσιν οίκογενειακήν και εύλικρινή πατριωτικήν περιποίησιν και με δαπάνην άνάλογον της οίκονομικής θέσεως εκάστου, μία έπίσκεψις άρκεί να βεβαιώσῃ την αλήθειαν των άνωτέρω.

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τό κέντρον των 'Ηπειρομακεδόνων

(Γωνία όδων Δεληγέωργη, Λεωνίδου, Ζήνωνος και 'Ακορινάτου)

Έν αυτώ εύρίσκει τις άπαντα τα είδη 'Αποικιακών και έδωδύμων εις τιμὰς άνεπιδέκτους συναγωνισμού. Μεγάλη άποθήκη βουτύρων και τυρών είδικώς κατασκευασμένων παρὰ του κ. 'Αθαν. Οικονόμου τακτικώς κατ' έποχην μεταβαίνοντας προς τοῦτο. 'Ιδιαίτερον τμήμα έστιατορίου φαγητά της ώρας. Ρητηνίτης δε εξαίρετος. Τιμὰι συγκαταβατικά άκρα περιποιήσις.

'Επισκεφθήτε και θα πεισθήτε.

MIX. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος έκ Ζίτσης της 'Ηπείρου όδός Ζωοδόχου Πηγής αριθ. 4.

και παληκάρια, δέν άπεφάσισε να άφιερώνη την τύχην του εις ζένα πρόσωπα. "Ηθελεν οί όφθαλμοί του να κυβερνοῦν και αί χείρες του να πολεμῶν. ήτο και στρατιώτης και στρατηγός. Εις τόν πόλεμον του Σουλίου εξερχόμενος παρηκολουείτο από τόν δεσπότη, Γκάγκαν και τόν Ιατρόν του Κυρίτην. Καθ' όδον θρησκευτικά έρίδας έλαβον χώραν μιτζύ δεσπότου και Ιατροῦ, ό δέ 'Αλής ήφραίνετο και έγέλα. "Ο 'Αλής, αναφάδητος, όμυθής, άθρησκος, ό Κυρίτης θεϊστής, ό Γκάγκας χριστιανός. "Ο δεσπότης όργισθείς κατά του Ιατροῦ τόν κατηράσθη, ό δέ Ιατρός εξηκολούθει να γελᾷ. "Οταν έφθασαν εις έν μονοπάτι (ίτραπό), ό 'Αλής διέθ' ως πουλίον, ό Γκάγκας επίσης, επιτήδειος ίππεύς, ως άστραπή, άλλ' ό Ιατρός όλισθήσαντος του ίππου του έγένετο μετ' αυτου άφαντος εις τό χαΐνον χάσμα.

"Ο 'Αλής, ώργισθη κατά του δεσπότου διά την κατέραν και έλυπήθη όχι όλίγον, άλλ' ή όργή και ή λύπη δέν έμποδίσαν την κίνησιν του νεός του. 'Αμέσως εκδίδεται και άποστέλλεται διαταγή προς τόν προεστώτα τῶν 'Ιωαννίνων, όπως σφραγίσῃ τα πράγματα του Ιατροῦ, άφ' ου φροντίσῃ να γίνη τακτική καταγραφή.

"Ο προεστώς Σταύρος 'Ιωάννου ή Τσαπκλέμος, πατήρ του μακαρίτου διοικητου της 'Εθνικής Τραπέζης, πρόθυμος πάντοτε εις τας διατάγας του, διώρισε τριμελή επιτροπήν, ή όποια μεταβᾷς εις τό κατάλυμα του μακαρίτου Ιατροῦ κατέγραψε ταῦτα, άλλ' έτυχε μεταξυ των επίπλων και κομωτήριον (τουαλέτο), του όποιου έλειπε τό κλειδί. Μέλος της επιτροπής ήτο και ό προμνησθείς θεϊός μου Σουλήβεργος. Τί χρειάζεται, λέγει, να τό ανοίξωμεν; Τί άλλο θα περιέχη παρὰ τα ξυρόφια και τα άναγκαία διά στολισμόν; "Οχι, άπάντα έν μέρος της επιτροπής έμπορος, πρέπει να τό ανοίξωμεν. 'Εχάλασαν τό κλειθρον, και πραγματικῶς, ως έλεγεν ό θεϊός μου, χρήματα δέν εύρέθησαν. "Ο ειρημένος έμπορος προσθέτει, ότι τα κομωτήρια αυτά έχουν και κρυφά μέρη, και επέμενε να γίνη έρευνα, δέν ήγγησε δέ ό έπίος αυτός έμπορος και με επιτηδειότητα κατώρθωσε να ανοιχθῇ και τό μυστικόν αυτό μέρος, τό όποϊόν έφερεν εις φῶς διάφορα γραμματα 'Ελληνίδων χριστιανών και Μωχμεθιδών. "Ας μη φηγῇ παραδύζον, ότι αί 'Οθωμανίδες έγγραφον έλληνιστί. Διδασκάλισαι 'Ελληνίδες εισήρχοντο εις τους γυναικωνίτας των 'Οθωμανών και έδίδασκον τα κοράσια των.

(κλωθεΐ)